ANUL IX No. 1022 — 6 PAGINI 6 LEI — Marți 2 Februarie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARȚI, și SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREȘTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN și E. MUNTEANU.
Secretar de redacție: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

INTAMPLARI ADEVARATE

File de calendar

Un prieten, întors de curând din America, forma zilele trecute, clou-ul unei conversații cu caracter sportiv.

Stabilim prin comparație progresul incomparabil mai rapid decât la noi, al spiritului de sport yankeu. Dădea exemple de performanțe pe cari — dacă ar fi fost să le luăm ad-literam, ar fi trebuit să credem că pe stradă pietonii sar în America peste trăsuri și peste tramwae și pero[a]ta pentru o disciplină sportivă care va trece multă vreme încă, până să se alinieze în frontul convingerilor noastre.

Ceiace făcea deliciul asistenții însă, au fost mai puțin divagațiile sale asupra temerității americanilor cari își destind nervii în preumblări echilibristice pe strașina zgârie-norilor; asupra ambiției unei actrițe de cinema de a stabili recorduri automobilistice de viteză pe cele mai aglomerate străzi din Chicago, sau a idealului lui Backwell — un alt star — de a se răsboi cu Schmelling. Cât mai ales povestea unui profesor al universității din Chicago, trecut prin ciurul unei situații foarte puțin comodă.

In viața Chicago-ului, profesorul acesta universitar acumula prestigiul multilateral de profesor, de poet, de fondator al unei reviste literare de bună și serioasă ținută, de gazetar (colaborator săptămânal al unui ziar foarte popular), și de președinte al asociației tinerilor licențiați teologi.

Activa într'o instituție a statului de «Cultură a poporului», ținea prelegeri — mai mult sau mai puțin ascultate și trăia în definitiv pe resortul unui succes literar. Un volum de versuri (la noi ar fi poporaniste), cu titlul «Pământul darurilor»... Darurile pământului... sau așa ceva.

Și într'o zi, într'una din zilele în cari un lucru de nimic îți mănâncă liniștea multor luni de viață tihnită, a scris un articol de ziar. Un articol inocent, fără zvâcniri ideologice. De o noutate îndrăsneață însă.

Un articol care, în patria recunoscută a sporturilor, decreta asportivitatea autorului și care câteva zile mai târziu capta adeziunea unui teolog... nu prea tânăr.

Dominat de pulsul unei vieți accelerate și de gangsteri, orașul n'a prea luat în seamă, ca să zic așa, scăparea gazetărească a profesorului. Și-a concretizat totuși nedumerirea, și în fața neclintirei acesteia, a terminat prin a respecta tăria unei convingeri pe care — în ciuda câtorva intervenții mai mult sau mai puțin ironice — profesorul n'a abandonat-o.

Iar definiția profesorului îngloba un atribut nou: *imuabil*.

In ceiace-l privește pe teolog, atenția generală l-a răsfățat foarte puțin. Din condescendență, sau poate din decență.

Câteva luni mai târziu însă, registrul apariției ziarelor a însemnat o nouă gazetă.

O gazetă independentă toate gazetele americane sunt independente), cu preocupări culturale (toate gazetele au preocupări culturale), cu un nume searbăd (în românește s'ar traduce Calendarul) și cu o adversitate declarată de toate celelalte ziare.

Director, profesorul nostru universitar.

Până aici, toate lucrurile sunt bune. Apariția unei gazete la Chicago, nu este un eveniment. Preocupările culturale ale gazetei, nici atât. Ca și numele ei de altfel și ca și directorul care-i eșalonează ținuta.

Ceiace a surprins însă, a fost faptul că în ziarul pe frontispiciul căruia numele profesorului amintea (americanii au o memorie prodigioasă) declarația sa de asportivitate, în ziarul acesta, o rubrică destul de răsărită era rezervată... (pardon) sportului.

De o scăpare (cu toate antecedentele gazetărești ale profesorului) nu putea fi vorba. Rubrica de sport s'a pornit pe viață lungă. De necesități redacționale, nici atât. In mijlocul atâtor alte cotidiane și a gazetelor de specialitate, rubrica de sport a

GEORGE FULGA

(Continuarea în pagina IV-a).

SAPTAMANA

De două săptămâni cutreeră C. A. O. Franța dealungul și dealatul și tot deatâta vreme este obiectul de atenție generală, acolo și la noi. Pe francezii obișnuiți să ne cunoască din orice decât din sport, performanțele strălucite ale echipei orădene i-a pus pe gânduri, așa că în căutarea adversarului care să-i vie de hac, nu este exclus să-i prelungească turneul până'n... iarna viitoare. Afacerea-i bună pentru ambele părți și ar fi bună și pentru românii rămași în România, dacă printre altele ar învăța pe C. A. O. să nu-și mai zică N. A. C. și ar obișnui presa franceză cu ideia că Oradea nu este acelaș lucru cu Oréada. Dacă nici după înfrângerea cu 10—1 a campionilor dela Sud, ziarele franceze nu se vor pune la punct cu geografia, vom avea tot dreptul să ne considerăm... sabotați. Până una alta, jumătate Franță ne este debitoare, ceeace trebue să recunoașteți și dv. n'a reușit să realizeze încă nici unul din miniștrii noștri de finanțe...

In chestie de finanțe am fost totdeauna slabi și dovada cea mai bună ne-a prilejuit-o redeschiderea sezonului de box profesionist dela Circul Sidoli. Prețuri mici, aproape microscopice, program interesant, public lihnit și totuși o rețetă sub cele mai pesimiste așteptări. Paradoxul pugilist este atât de nepătruns, încât mă întreb dacă nu e cazul să se uzeze în cele din urmă de formula salvatoare a descântecului. Nu de alta, dar deochiul nu se vindecă cu doctorii, sau cu regim... Că aceasta n'a împiedicat pe Nelu Oprescu să realizeze o performanță neașteptată în fața lui Marin Plăeșu, n'are nici o importanță de vreme ce nimeni nu se mai miră de nimic în ziua de azi.

Nu s'a mirat așa dar nici antreprenorul patinoarului artificial că a avut peste o mie de spectatori la o partidă internațională de hockey pe ghiață și nu s'au mirat nici jucătorii Tennis-clubului român că au cedat în fața unui adversar... mai tare. A mirat însă că în secolul al douăzecilea, echipa B. K. E. din Budapesta se poate transforma subit în reprezentativă, fără ca spectatorii atât de pretențioși în materie de accent francez, să poată remarca deosebirea de nuanță. Nu e vorba, forma în materie de sport este un ce de minimă importanță când nu poate modifica întru nimic fondul. Victoria oaspeților bubapestani ar fi fost însă la fel de netă chiar și dacă nu s'ar fi jucat în travesti; dar, vedeți dv. n'ar fi stricat dacă cel puțin de data aceasta s'ar fi rupt cu nenorocita noastră de tradiție.

Și mai ales când mergeam la înfrângere sigură...

L. ROȘIANU

BOX

Matchul Schmelling-Sharkey definitiv fixat

După discuții interminabile, managerii lui Schmelling și Scharkey au căzut de acord, fixând data întâlnirei dintre pensionarii lor, la 16 Iunie.

FOOTBALL

C. A. O. sdrobește F. C. Tours cu 10-1

O strălucită victorie românească

Duminică după amiază, echipa orădeană C. A. O. a jucat la Tours cu F. C. Tours, o bună echipă regională.

Desfășurând un joc de mare clasă, orădenii au marcat de câte ori au vrut și puteau mări scorul dacă nu-și menajau adversarul.

Performanța lui C. A. O. este uluitoare. Aproape de necrezut. Ne-au mărturisit-o conducătorii C. A. O.-ului aflători în Oradea cari ne-au comunicat rezultatul sub rezerva confirmărei.

Au revenit apoi la telefon după ce au primit confirmarea din partea ziarului parisian «L'Auto», și ne-au comunicat că rezultatul este veridic. Că orădenii au desfășurat un joc minunat, că spectatorii n'au mai văzut un joc de o atare clasă.

Punctele au fost marcate de Bodola (4), Cociș (3) Ronay (2) și Sternberg.

In ziua de 4 Februarie, C. A. O. joacă la Nissa.

Cupa Balcanică din nou amenințată?

O intervenție a Federației Bulgare

Ziua de ieri a adus pe frontul nostru internațional o noutate importantă.

Federația Bulgară — care — ve — e o instituție polisportivă — n'a ratificat protocolul încheiat la Atena, în Noembrie trecut. Motivul, veșnicul motiv al celor ce vor să rămână strict balcanici, este că Bulgarii nu pot accepta introducerea profesionalilor.

E drept că federația bulgară a lipsit dela congresul ținut la Atena.

Nu e mai puțin adevărat însă că țările prezente au acceptat toate propunerile firești ale României, de a se juca în cupă cu echipa cea mai tare.

Nu e cazul să mai discutăm asupra oportunității deciziei dela Atena, care, de altfel, a și fost ratificată de Grecia, Jugoslavia și România.

Federația bulgară cere nici mai mult nici mai puțin decât revizuirea deciziei luate la Atena și pretinde să se convoace până la 20 Februarie, o adunare extraordinară a țărilor balcanice la Sofia.

Care credeți că este motivul acestei cereri, pe care nu ne sfiim s'o calificăm drept absurdă?

Federația bulgară susține că introducerea profesionalilor o prejudiciază în mod grav din punct de vedere material!?!

Cum ar putea explica această «prejudiciere materială» numai Bulgarii știu.

De altfel federațiile balcanice nici nu au a-și bate capul ca să afle acest lucru.

Ele n'au decât să răspundă polisportivilor dela Sofia că o revenire, este imposibil de conceput și că Bulgarii, cari amenință că se vor retrage din «Cupă», n'au decât s'o facă, mai ales că situația lor în clasament nu le prea dă dreptul să pună și condițiuni celorlalți practicanți, mai ales după ce aceștia au căzut de acord.

Se poate vorbi despre o situație critică a Cupei Balcanice, ca instituție?

Noi credem că chiar dacă și Turcia s'ar ralia cererii revizioniste a Bulgariei, e suficient ca cele trei țări prezente la Atena, să fie solidare și Cupa va exista.

Dacă Bulgarii se vor retrage, nu vor reuși decât să se izoleze și mai deplin în turnul lor de ignoranță technică.

Dar quod licet Iovi, non licet bovi.

Rep.

HOCKEY PE GHIAȚA

BUDAPESTA (B. K. E.)--BUCUREȘTI (T. C. R.) (3-0) (1-0) (0-0) (2-0)

Dumineca 31 Ianuarie la ora 15 pe patinoarul Otetelișanu, s'a disputat prima partidă de hockey între B. K. E. și Tennis Club Român. Prima e o formație din Budapesta, a clubului B. K. E., lipsită de titulari. Din motive de reclamă s'a comis o mică eroare, anunțându-se matchul Budapesta—București. Seriozitatea se impune în toate.

Sub arbitrajul d-lui Dem. Danielopol echipele se aliniază:

B. K. E.: Krammer, dr. Lator, dr. Barna, Jeney, Wiener, Blazsjowisky, Reyner, Marca și Revay.

T. C. R.: Rațiu Mircea, N. Polizu, Șerban Grant, Pierre Grant, Sandu Botez, Cantacuzino, Cantemir Ion, Paul Anastasiu și Tuker.

Ca privire generală, superioritatea echipei maghiare nu s'a manifestat în deajuns și numai în ultimele 7 minute ne-au dat impresia că în primele două reprize nu s'au întrebuințat deajuns.

In prima repriză Jeney, printr'o șarjă personală, reușește să marcheze primul punct, pe care Rațiu era imposibil să-l oprească, fiind tras dela 1 metru.

A doua repriză se termină nedecis. Ambele echipe trag la poartă de departe. Românii nu pot pătrunde, iar ungurii par a încerca să marcheze fără efort.

In repriza treia, în ultimele 7 minute survine nota superioritate a ungurilor.

O șarjă pe partea lui Jeney, trece de Cantacuzino și de fundașul român. Reia Weiner, care nu face decât să schimbe direcția pukului în poarta lui Rațiu.

In urmă Weiner, dela 10 metri trimete pukul spre poarta lui Rațiu. Acesta se plasează bine. Pukul atinge un fundaș român și intră în poartă, în colțul opus plasamentului lui Rațiu.

Jeney a fost cel mai bun jucător. E în adevăr un element de valoare. Are viteză, patinează bine, sigur pe crosă. S'a jucat cu adversarii direcți.

Weiner, în centru un bun distribuitor. Pare rutinat. Al treilea înaintaș Blazsjowisky nu e departe de Jeney.

A doua linie de înaintare a ungurilor, mult mai slabă decât prima. Inferioară liniei românești. Aci stă și explicația faptului că prima înaintare a jucat mai tot timpul și nu s'a schimbat.

In apărare Barna, cel mai bun, oprea toate loviturile și atacurile românești nu puteau trece de el. Din această cauză s'a încercat loviturile prin surprindere dela centru.

Portarul Krammer a apărat câteva lovituri puternice ale lui Cantacuzino.

La T. C. R.: Rațiu a fost foarte

(Continuarea în pag. VI-a).

LA ORDINEA ZILEI

SUPERFICIALITATE

Sunt câțiva ani decând un incident petrecut la una din adunările generale de academică amploare a răposatului (?) F. S. S. R., a dat naștere federației de ping-pong. Da! nu vă mirați că luăm în discuție această... extrem de importantă latură a sportului românesc, pentrucă, ne găsim nici mai mult nici mai puțin decât în preajma campionatului național de ping pong...

Aminteam mai sus de nașterea incidentală a acestei federații pentru a putea releva aci că desființarea ei din lipsă de obiectiv și de obiect, face imposibilă disputarea oficială a concursurilor naționale dela Cluj.

Veți fi înțeles din primele rânduri că nu faptul legalității sau ilegalității unui oarecare campionat de ping pong ar putea să rețină mersul atât de vioi al sportului românesc.... Se întâlnesc la Cluj 10—15 jucători locali mai vin câțiva din Oradea sau București și campionatul național e gata. Se fac liste, se trage la sorți, se împart cupe și palmaresul național înregistrează pe noui campioni ai României. Numai, că situația ping-pongului oglindește incuria în care se zbate de atâta vreme organizația oficială a sportului românesc. Că în cauză este un sport minor, de valoare atletică redusă, n'are nici o importanță de vreme ce ținem să apărăm principiul, care n'a prea contat niciodată în socotelile și sforăriile cari formează activitatea laborioasă a organelor sportive pe întreaga filieră ierarhică. Un campionat național se poate disputa în România, fără ca sportul care face obiectul său, să aibe o administrație organizată, un organ care să-i dirijeze acțiunile. Ping-pongul a avut într'adevăr un președinte federativ sau de comisie centrală. Titularul, d. Camil Manuilă dela Oradea, care suferise accidentul din adunarea amintită la începutul acestui articol, n'a avut motiv serios să admită o funcție dată așa de Doamne ajută.

Cert este că a doua zi după investirea d-sale în funcția de conducător suprem al ping-pongului românesc, d. Mănuilă a răspuns tiflei ce-i-o rezervase votul adunării F. S. S. R.-ului, prin completa dezinteresare de fătul din flori cu care se pomenise netam nesam în brațe. Nu e locul să dăm întrebuințare grafică cunoscutului proverb național dar nici nu putea să se întâmple altfel când dintr'un președinte al comisiei centrale de football s'a fabricat la repezeală un promotor al ping-pongului autohton.

Acesta nu a împiedicat însă ca în fiecare an să se țină la București sau la Oradea câte un campionat național sau vre'o echipă reprezentativă a României să ia drumul străinătății pentru a ne reprezenta la cine știe ce campionate mondiale.

S'a întrebat vre'odată cineva de soarta prestigiului angajat în astfel de escapade? Și-a luat vre'o dată cineva răspunderea celor ce se fac și se desfac în sportul fără conducere oficială pe care un șugubăț la botezat ping-pong?

Că toate acestea sunt întrebări fără răspuns, lucrul este evident. Insă, problema și mai ales concluzia care se degajă de aci prezintă mai mult interes chiar decât faptul existenței sau al dispariției complete a ping-pongului din țara Românească. Suntem cel mai șubred organizați din întreaga lume, deși la anumite ocazii nu ne sfiim să pretindem locuri de frunte în erarhia sportului mondial. Superficialitatea progresului sportiv în România a fost constatată și cu alte prilejuri de oamenii cari știu să discearnă realitatea de fantezie. Exemplul pe care ni-l oferă ping-pongul este însă atât de evident, atât de crud, încât nu mai poate lăsa nici un gram de îndoială chiar și patriotarzilor cari ne vor așii așilor în Europa și dacă se poate și peste ocean. Din cauza lipsei de organizație nu avem scrimă autohtonă și tot din această cauză nu avem nimic cum trebue.

Este sau nu, ping-pongul oglinda fidelă a lipsei noastre de organizație sportivă?

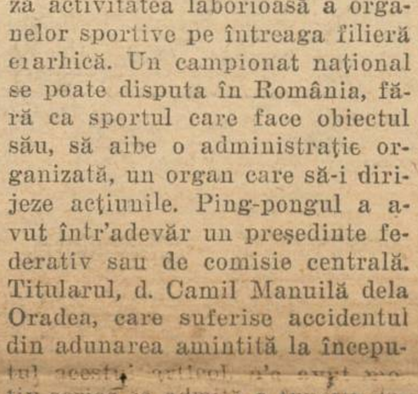
Afirmați contrariul și argumentați dacă puteți.

Actualități

Covaci boxează cu Merini la Paris

La Paris-Ring, în cursul acestei săptămâni Gheorghe Covaci, fostul campion al României la

GH. COVACI

categoria ușoară și actualul challenger la aceiași categorie, va fi opus lui Gabriel Merini care după cum se știe a învins prin abandon pe Mielu Doculescu și a fost învins la rându-i de către Nicolae Milea.

In partida ce se va disputa la Paris, compatriotul nostru se prezintă handicapat de greutate întrucât matchul a fost încheiat la greutatea de 62.500 Kgr. iar Gh. Covaci face mult mai puțin.

Totuși avem încredere în boxul științific al fostului nostru campion și dacă nu va interveni șovinismul specific parisian putem spera într'o categorică victorie a lui Gheorghe Covaci.

Prevedere engleză...

Federația engleză de football a dat svon prin întreaga Europă că echipa reprezentativă nu va face nici un fel de turneu pe continent în cursul anului 1932. Motivele acestei abțineri nu sunt anunțate, dar cei în măsură să cunoască realitatea, afirmă că eșecurile suferite de englezi în expedițiile europene, impun prudența cea mai desăvârșită pentru viitor.

Un nou record mondial

Cu ocazia unei reuniuni atletice disputată pe pista acoperită Foire din Frankfurt, fostul recordman mondial la aruncarea greutății Hirschfeld, a reușit să stabilească un nou record mondial al aruncării greutății, cu *16.07 m.*

In această reuniune, s'au disputat următoarele concursuri:

1000 m.: Peltzer 2' 42" 9/10; Paul 2' 43"; Knoeckel 2' 44".

3000 m.: Schaumburg 9' 50"; Hellpopp 9' 52" 1/10.

60 m. garduri: Welscher 8' 1/10; Wegner 8' 2/10; Sievert 8' 3/10.

Aruncarea greutății: Hirschfeld 16,07 m.; Sievert 15,33 m.; Schneider 14,72 m.

Stafetă 5×60 m.: Eintracht din Frankfurt 41" 5/10.

60 m. dame: M-lle Hanz 7" 9/10.